

OSIEŚĆ SIĘ (2) *vb pf*

o oraz e jasne; w formie *praet a* *pochylone*.

inf osieść się (1). ◊ [*fut 3 sg* osiędzie sie.] ◊ *praet 3 sg m* osiął się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ostać się, pozostać bez zmiany (2) : w ktorey [Waluaskiej Ziemi] przez ten rok pięć przełożonych było ná Woiewoctwo ich [...]. Defzpotá theż fámeo wygnáli ielli nie zábili. Kniázia Wiśniowieckiego/ połławfzy poń/ poimáli. Wybráli Tomżego/ y ten fie nie ofiadł *BielKron* Mmmm2; máło co dbáią/ gdzieby fie tá wiárá ošieść mogłá/ gdyby Niemiecka ziemiá vpádłá *OrzJan* 130; [Co mowi Gamaliel w *Dziejach Apostolskich*: [...] jeśliż [ta rzecz] nie jest z Boga, nic sie nie osiędzie [iellíc ieft z ludzi tá rádá ábo tá ísprává/ obroćić fię w niwecz *WujNT Act* 5/38] *Apolog* 37].

Formacje współrdzenne cf SIEDZIEĆ.

AK